

Arrest

nr. 118 306 van 3 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANTHIENEN, die loco advocaat C. DILLEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en verzoeker, die zowel de Belgische als de Marokkaanse nationaliteit heeft, traden op 4 maart 2013 te Marokko in het huwelijk.

1.2. Op 19 maart 2013 diende verzoekster, in functie van haar echtgenoot, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 18 september 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 27 september 2013 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.03.2013 werd ingediend door:

Naam: [C.]

Voorn[a]am: [F.Z.]

Nationaliteit: Marokkaanse

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.'

Als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon worden de volgende documenten voorgelegd:

- een aanslagbiljet personenbelasting (aanslagjaar 2011 - inkomstenjaar 2012) waaruit blijkt dat het inkomen van de referentiepersoon in 2011 bestond uit werkloosheidsuitkeringen en ziekte- of invaliditeitsuitkeringen. Echter, deze gegevens zijn onvoldoende recent om mee in aanmerking genomen te worden bij de beoordeling van de bestaan[s]middelen van de referentiepersoon.*
- een schrijven van Zenito dd. 22.01.2013 waaruit blijkt dat de referentiepersoon sinds 01.01.2013 ingeschreven is als zelfstandige in hoofdberoep. Er worden geen verdere gegevens omtrent deze zelfstandige activiteit (inkomsten,...) voorgelegd.*

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, § 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Aangezien de bestreden beslissingen niet gericht zijn aan verzoeker, ontbeert hij de vereiste hoedanigheid om tegen deze beslissingen een beroep tot nietigverklaring in te dienen en heeft

hij geen voldoende persoonlijk en direct belang bij de vordering (RvS 19 augustus 2005, nr. 148.268; RvS 28 februari 2008, nr. 180.171; RvS 29 mei 2008, nr. 183.531). In de mate dat het beroep wordt ingesteld door Y.E.Y. is het dan ook onontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Vooreerst is voldaan aan de voorwaarde dat beide partners 21 jaar dienen te zijn en met elkaar komen samenleven in België. Eerste verzoekster is immers geboren op 17 juni 1987 en tweede verzoeker is geboren op 5 december 1969. Beide zijn ze bovendien woonachtig te 2850 BOOM,[...].

Overeenkomstig artikel 40ter Vw. dient door verzoekers tevens aangetoond te worden dat:

- Tweede verzoeker moet beschikken over voldoende huisvesting om eerste verzoekster op te vangen. Aan deze eerste voorwaarde is volledig voldaan aangezien verzoekers een geregistreerde huurovereenkomst dd. 25 april 2013 bijbrengen (Stuk 5).*
- Bewijs van aansluiting bij een ziekenfonds. Verzoekers voldoen ook aan deze voorwaarde door de verklaring van lidmaatschap van een ziekenfonds dd. 2 juni 2013 bij te brengen (Stuk 6).*
- Tot slot moet tweede verzoeker over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikken. Hiermee wordt bedoeld dat de Belg, tweede verzoeker, een inkomen heeft dat gelijk is aan ten minste 120% van het leefloon van een persoon met een gezin ten laste. Dit bedraagt (per 31 december 2012) 1.282,14 EUR. In dit kader komt alleen een werkloosheidsuitkering in aanmerking als de werkzoekende kan aantonen dat hij actief op zoek is naar werk.*

In casu brengt tweede verzoeker zijn aangiftes in de personenbelasting voor aanslagjaar 2013, inkomstenjaar 2012 en aanslagjaar 2012, inkomstenjaar 2011 bij (stuk 7). Hieruit blijkt dat tweede verzoeker een werkloosheidsuitkering verkrijgt ten bedrage van 13.214, 79 EUR voor aanslagjaar 2013. Voor aanslagjaar 2012 (deze gegevens worden door de DVZ niet recent genoeg geacht) verkreeg tweede verzoeker een werkloosheidsuitkering t.b.v. 6.895,47 EUR en een ziekte en invaliditeitsuitkering t.b.v. 5.756,66 EUR. Tevens wordt de historiek van de verkregen werkloosheidsuitkeringen bijgebracht dd. 10 oktober 2013 (Stuk 8). Daarenboven wenst hij zo snel als mogelijk werk te vinden, zodoende zijn vrouw op een degelijke manier te kunnen voorzien in bestaansmiddelen. Onder andere het inschrijvingsbewijs bij de VDAB dd. 16 oktober 2013 bevestigt de intentie van tweede verzoeker om uit de werkloosheid te geraken (stuk 9). Middels voornoemd inschrijvingsbewijs verklaarde de VDAB dat tweede verzoeker onafgebroken ingeschreven is sinds 24 mei 2013.

Daarenboven heeft tweede verzoeker verscheidene cursussen Nederlands gevolgd en legt hij hiervan de nodige attesten voor (Stukken 10-14). Tot slot beschikt tweede verzoeker over een attest van inburgering dd. 13 augustus 2012 (Stuk 15). Dit alles om zich op de arbeidsmarkt aantrekkelijker te maken en de zoektocht naar een toekomstige tewerkstelling zo effectief mogelijk te maken.

Indien het gezin niet aan het vereiste minimumbedrag komt, dient de Dienst Vreemdelingenzaken een behoeftenanalyse te maken (L. DENYS en K. VERSTREPEN, "Handboek voor de advocaat-stagair: vreemdelingenrecht", Kluwer 2012-2013, 134). Er wordt vastgesteld dat deze behoeftenanalyse op geen enkele wijze werd gemaakt door de DVZ. Uit deze behoeftenanalyse zou duidelijk blijken dat eerste verzoekster wel degelijk recht heeft op verblijf van meer dan drie maanden.

Het staat aldus buiten kijf dat, gelet op het voorgaande, tweede verzoeker zijn uiterste best doet om over stabiele en toereikende bestaansmiddelen te beschikken. Het feit dat tweede verzoeker juist niet aan de vereiste 120% van het leefloon van een persoon met een gezin ten laste voldoet, staat niet in verhouding met de niet aflatende intenties om een nieuwe tewerkstelling te vinden.

Overeenkomstig artikel 39/76 Vw. vinden de voornoemde stukken steun in de rechtspleging, zijn ze van die aard dat ze het gegrond karakter van het beroep aantonen en konden ze niet eerder worden meegedeeld [...] doordat verzoekers er niet attent werden gemaakt dat de stukken noodzakelijk zijn om aan te tonen dat tweede verzoeker zijn uiterste best doet om over stabiele en toereikende bestaansmiddelen te beschikken.

Gelet op het voorgaande dient besloten te worden dat verzoekers wel voldoen aan de voorwaarden van artikel 40ter Vw. en bijgevolg moet de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken worden vernietigd.”

4.2. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.*

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoekster in gebreke bleef aan te tonen dat haar Belgische echtgenoot op het ogenblik dat zij een aanvraag indiende tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie beschikte over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen. Hij heeft hierbij gemotiveerd dat verzoekster een aanslagbiljet overmaakte met betrekking tot de inkomsten (werkloosheidsuitkeringen en ziekte- of invaliditeitsuitkeringen) van haar echtgenoot in 2011, doch dat dit document niet voldoende recent was om vast te stellen dat deze laatste, op het ogenblik dat verzoekster om een verblijfstoelating verzocht, over de, overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, vereiste bestaansmiddelen beschikte. Hij heeft daarnaast ook gemotiveerd dat verzoekster tevens een attest aanbracht waaruit kan worden afgeleid dat haar echtgenoot als zelfstandige is aangesloten bij een sociale verzekeringsinstelling, doch dat geen verdere gegevens inzake enige zelfstandige activiteit en de eventueel hieruit voortvloeiende inkomsten werden aangebracht. Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het aan de Raad voorgelegde administratief dossier.

Door uiteen te zetten dat zij van oordeel is dat zij en haar echtgenoot beschikken over voldoende huisvesting en dat bewijzen inzake de aansluiting bij een ziekenfonds werden neergelegd toont verzoekster

niet aan dat verweerder verkeerdelijk oordeelde dat zij in gebreke bleef het bewijs te leveren dat haar echtgenoot beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en dat verweerder voormelde wetsbepaling heeft geschonden.

Waar verzoekster een aanslagbiljet voorlegt met betrekking tot de inkomsten (alleen werkloosheidsuitkeringen) van haar echtgenoot in 2012 moet worden gesteld dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Verweerder kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissingen geen rekening houden met de documenten die verzoekster voorheen niet te zijner beschikking stelde en die zij voegt bij haar verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681). Om dezelfde reden kunnen de attesten waaruit blijkt dat haar echtgenoot, die reeds negentien jaar in België verblijft, Nederlandse lessen en een inburgeringscursus heeft gevolgd, dat hij nog steeds werkloosheidsuitkeringen ontvangt en dat hij sedert 24 mei 2013 is ingeschreven bij de VDAB niet dienstig worden aangewend. Verzoekster kan ook worden gevolgd in haar stelling dat zij niet bij machte was om de nodige documenten mee te delen omdat zij er niet op attent werd gemaakt dat dit vereist was. Van een vreemdeling die voorhoudt een recht op verblijf te kunnen laten gelden mag namelijk worden verwacht dat hij weet wat de wettelijke vereisten hiertoe zijn en dat hij het initiatief neemt om zijn aanspraken met de nodige bewijskrachtige stukken te onderbouwen. Aan verzoekster werd daarenboven bij het indienen van haar aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie schriftelijk meegedeeld welke bewijsstukken zij diende over te maken. Verzoekster gaat ook voorbij aan het feit dat de bepalingen van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet inzake het aanbrengen van nieuwe gegevens, niet van toepassing zijn in het geval de Raad, zoals in casu, optreedt als annulatierechter volgens de procedure die is bepaald in de artikelen 39/78 en volgende van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoekster nog aanvoert dat verweerder naliet na te gaan welke bestaansmiddelen zij en haar echtgenoot nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden moet worden gesteld dat zij niet aantoonbaar welk belang zij heeft bij haar grief dat verweerder naliet een dergelijke behoeftenanalyse door te voeren. Verzoekster geeft immers zelf aan dat haar echtgenoot reeds zeer lange tijd louter werkloosheidsuitkeringen geniet. Er blijkt derhalve niet dat hij over enig inkomen beschikt dat overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet door verweerder in aanmerking kan worden genomen. De Raad dient hierbij te duiden dat de werkloosheidsuitkeringen van verzoeksters echtgenoot enkel in aanmerking kunnen worden genomen indien tevens wordt bewezen dat hij actief werk zoekt. Verzoekster toont evenwel niet aan dat zij dergelijke bewijzen heeft. In dit verband moet worden benadrukt dat het gegeven dat haar echtgenoot zich liet inschrijven bij de VDAB op zich geen bewijs vormt dat hij ook de facto werk zoekt en dat zijn "*intenties om een nieuwe tewerkstelling te vinden*" nergens kunnen worden uit afgeleid.

Een schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK